

Протокол

относно прилагането на Алпийската конвенция от 1991 г. в областта на планинското земеделие

(Протокол за планинското земеделие)

Преамбюл

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ИТАЛИЯ,

КНЯЖЕСТВО ЛИХТЕНЩАЙН,

КНЯЖЕСТВО МОНАКО,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

ШВЕЙЦАРСКАТА КОНФЕДЕРАЦИЯ,

и

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС своята задача, произтичаща от Конвенцията за опазване на Алпите (Алпийската конвенция) от 7 ноември 1991 г. за преследване на всеобхватна политика, насочена към опазването и устойчивото развитие на Алпийския регион,

В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА своите задължения по член 2, параграфи 2 и 3 от Алпийската конвенция,

СЪС СЪЗНАНИЕТО, че е тяхно задължение и че е в общ интерес да опазват и подкрепят управлението на традиционните селски области и земеделие, което подхожда на местните условия и е в съответствие с опазването на околната среда, като вземат предвид по-трудните условия за организиране на стопанството,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че по силата на своето богатство от природни ресурси, водни ресурси, селскостопански потенциал, историческо и културно наследство, стойност на създаваното качество на живота и на стопанските дейности и дейностите, свързани с отдиha на хората в Европа, както и на транспортните трасета, които го пресичат, Алпийският регион ще продължи да бъде от жизненоважно значение, особено за местното население, но също и за населението на други региони,

В УБЕЖДЕНИЕТО СИ, че местното население следва задължително да има възможност да определя своя собствен план за социално, културно и стопанско развитие и да взема участие в прилагането на съществуващата понастоящем институционална рамка,

В УБЕЖДЕНИЕТО СИ, че е необходимо да се балансират стопанските интереси и екологичните изисквания, като се вземат предвид специфичните характеристики на всеки район и централната роля на земеделието,

КАТО ВЗИМАТ ПРЕДВИД значението, което земеделието винаги е имало в Алпийския регион и неотменния дял в икономиката, който този отрасъл винаги е имал и ще продължава да има особено в планинските райони, в ролята си на основен източник за поддържане на съобразена с условията гъстота на населението, изхранване на населението, производство на типична висококачествена продукция, опазване и поддържане на селските области, особено с оглед на туризма, и най-накрая, за защитата на почвите срещу ерозия, лавини и наводнения,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че методите и интензивността на организиране на земеделието, упражняват решаващо влияние върху природата и ландшафта и че екстензивното водене на земеделието в селските райони трябва да изпълнява основна функция като естествена среда за алпийските флора и фауна,

КАТО ПРИЗНАВАТ факта, че геоморфологията и климатът в планинските райони създават по-трудни условия за живот и производствени условия за воденето на земеделието,

В УБЕЖДЕНИЕТО СИ, че някои проблеми могат да се решат само в презгранична рамка и че изискват съвместни мерки от страна на алпийските държави и, в частност, че следва да се обърне внимание на стопанското и социално нагаждане и придружаващите го мерки както в национален, така и в международен мащаб, така че бъдещето на земеделците и техните стопанства в планинските райони да не бъде под въпрос чрез прилагане на изключително икономически параметри,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цели

1. Настоящият протокол съдържа международни мерки за запазване и подкрепа на планинското земеделие, което да подхожда на местните условия и да е съвместимо с опазването на околната среда; протоколът има за цел признаването и обезпечаването на последователността и непрекъснатия характер на основния му принос за поддържането на населението и запазването на устойчиви стопански дейности, особено чрез

производството на типичната за региона висококачествена продукция, като се обръща внимание на природната среда, на предотвратяването на рискове, свързани с природни явления, и на запазването на красотата на природата и селските местности заедно с културния живот в Алпийския регион и стойността им за отдиха на хората..

2. При изпълнението на настоящия протокол, договарящите се страни следва да търсят пътища за оптимизирането на всички функции на планинското земеделие.

Член 2

Взимане под внимание на целите, присъщи за други области на политиката

Договарящите се страни се задължават да вземат под внимание също и целите на настоящия протокол в другите области на своята политика.

Член 3

Фундаментални задължения в общия икономически контекст

Договарящите се страни се споразумяват за необходимостта селскостопанската политика да се адаптира на всички нива, като се поставя в съответствие с общата икономическа политика, с изискванията за балансирано, устойчиво развитие с цел създаване на възможности в рамките на дадени условия на финансовата политика за следното:

а) особено в планинските райони – насърчаване на земеделие, съобразено с опазването на околната среда и неговите функции, съобразени с общите интереси, съгласно предвиденото в член 7 от настоящия протокол;

б) предприемане на сериозни действия, насочени срещу изоставянето на планинските райони и обезпечаване в тях на подходящи условия за живот чрез мерки, свързани с прилагането на социалната и структурната политика и придружени със серия мерки, свързани с политиката в селското стопанство и опазването на околната среда.

Член 4

Роля на земеделците

Договарящите се страни са съгласни, че в планинските райони земеделието в особена степен, в течение на векове е оформяло селските райони, като им е придавало характерния днес исторически характер и културна стойност. Основната същностна роля, която земеделците играят в опазването на околната среда, природата и селските местности както днес, така и утре, по силата на многобройните техни функции, следва задължително да се признае, а самите земеделци трябва да се привлекат към взимането на решения и мерки за планинските райони.

Член 5

Участие на регионалните и местните власти

1. Всяка една от договарящите се страни определя в своите институционални рамки най-доброто ниво на координация и сътрудничество между пряко засегнатите институции и регионални и местни власти, така че да се насърчава солидарната отговорност, особено при експлоатирането и развитието на синергичните усилия при прилагането на политиката по отношение на планинското земеделие и изпълнението на мерките, свързани с тази политика.

2. Регионалните и местните власти, които са пряко засегнати, са страни по различните етапи на подготовка и изпълнение на тази политика и мерки, в рамките на своите правомощия и в съществуващата понастоящем институционална рамка.

Член 6

Международно сътрудничество

Договарящите се страни се споразумяват:

а) да продължат съвместните оценки на развитието на политиката в областта на селското стопанство и да гарантират взаимните консултации преди приемането на всички по-важни решения по политиката в областта на селското стопанство, свързани с изпълнението на настоящия протокол;

б) да обезпечат изпълнението на целите и мерките, формулирани в настоящия протокол, посредством трансгранично сътрудничество между всички компетентни органи, особено между регионалните администрации и местните власти;

в) да насърчават обмяната на знания, опит и съвместни инициативи по пътя на международното коопериране между научноизследователски институти, различни организации в областта на селското стопанство и опазването на околната среда и между средствата за масова информация.

ГЛАВА II

КОНКРЕТНИ МЕРКИ

Член 7

Насърчаване на планинското земеделие

1. Договарящите се страни следва да се стремят към диференциране на мерките в провеждане на политиката в областта на селското стопанство на всички нива, което да става в съответствие с разнообразните местни условия, като същевременно насърчават планинското земеделие, като взимат предвид и свързаните с особеностите на местната природа препятствия. В частност, помощ следва да бъде заделена за земеделските стопанства, осигуряващи минимална селскостопанска дейност в особено отдалечени местности.
2. Приносът, който планинското земеделие има в опазването и поддържането на природата, селските местности и предотвратяването на рисковете от природни бедствия, свързан с интереса на всички, води до съответното подходящо компенсиране в рамките на договорните споразумения, свързани с определени проекти и услуги, излизащи извън рамките на общите задължения.

Член 8

Използване на земята и селските местности

1. Като уважават природата и селската местност, договарящите се страни се задължават да вземат под внимание особените условия в планинските райони в контекста на планирането, разделянето на зони, реорганизацията и подобряването на използването на земята.
2. С цел изпълнение на многобройните си задачи, планинското земеделие трябва на първо място на разполага със земята, необходима за обработка, която да подхожда на местните условия и да е съвместима с опазването на околната среда.
3. В този контекст е необходимо да се обезпечи опазването, възстановяването и използването на традиционните съставни части на селските местности (гористи местности, лесозащитни пояси, живи плетове, храсти, пасища с висока влажност, сухи пасища и нискодобивни и алпийски пасища).
4. Специални мерки следва да бъдат насочени към запазването на традиционните селскостопански постройки и опазването на селската архитектура, както и към по-нататъшното използване на традиционните строителни материали и методи.

Член 9

Екологични методи на земеделие-типично производство

Договарящите се страни се задължават да приемат всички необходими мерки с оглед прилагането на общи критерии в подкрепа на заетостта и по-широкото използване в планинските области на екологични екстензивни методи за земеделие, характерни за областта, както и в защита и подкрепа на типичното земеделско производство, с прилагането на отличителни, единствени по рода си екологични производствени методи, ограничени в пределите на дадена местност.

Член 10

Животновъдство, съобразено с местните условия и генетично разнообразие

1. Договарящите се страни са съгласни, че животновъдството, съобразено с местните условия и с наличната земя, е основна съставка на планинското земеделие, както като източник на доход, така и като решаваща част от своеобразието на селските области и култура. Във връзка с това животновъдството, включително традиционното развъждане на домашни животни, следва задължително да се поддържа, заедно с характерното за него разнообразие от видове и производство на типични продукти; такова стопанство трябва да бъде съобразено с местните условия и с наличната земя, като същевременно следва да е съвместимо и с околната среда.

2. За тази цел необходимите земеделие, пасищно скотовъдство и горски съоръжения следва да се поддържат, като се опазва равновесието между пашата и количеството на добитъка, което да е съобразено с местните условия, в контекста на подходящо, екстензивно пасищно земеделие.

3. Освен това следва да се приемат мерки за поддържането на генетичното разнообразие при добитъка и селскостопанските култури, особено в областта на селскостопанските научни изследвания и консултативните услуги.

Член 11

Реклама и маркетинг

1. Договарящите се страни следва да се стремят да създават условия, които да водят към доброто пласиране на планинската селскостопанска продукция, с оглед

увеличаване продажбите на място и повишаване конкурентноспособността на такава продукция както на вътрешния, така и на външния пазар.

2. Рекламата следва да приеме формата между останалите възможности, и на гаранция за произход и качество, като предвижда защита както за производителите, така и за потребителите.

Член 12

Ограничаване на производството

В случай на ограничаване на селскостопанското производство, договарящите се страни следва да се стремят да вземат под внимание конкретните изисквания, важащи за планинските райони, към земеделието, което подхожда на местните условия и е съвместимо с околната среда.

Член 13

Взаимно допълващото се естество на земеделието и горското стопанство

Договарящите се страни са съгласни, че взаимно допълващото се естество и частичната взаимна обвързаност между земеделието и горското стопанство в планинските райони имат нужда от цялостен подход. Във връзка с това, договарящите се страни насърчават:

а) горско стопанство, съвместимо с природата, както като допълнителен източник на доход за земеделските стопанства, така и като странична дейност за земеделските работници;

б) признание за защитната, производствената и свързаната с почивното дело, както и екологичната и биогенетичната функция на горите по отношение на земеделската земя, като се вземат предвид конкретните местни условия и в отношение на хармония със селската местност;

в) регулиране на пасищното земеделие и популациите на дивеча с оглед избягване на всякакви недопустими щети върху горите и посевните култури.

Член 14

Допълнителен източник на доход

Като признават традиционното значение на семейните земеделски стопанства в планинското земеделие, с цел оказване на подкрепа за семейните земеделски стопанства като стопанска дейност, независимо от това дали тя е главна, второстепенна или странична, договарящите се страни следва да насърчават създаването и развитието на допълнителни източници на доход в планинските области, по-специално по инициатива и в полза на самото местно население, особено в отраслите, свързани със селското стопанство, например, в горското стопанство, туризма и занаятите, в хармония с опазването на природата и селските местности.

Член 15

Подобряване на условията за живот и работа

Договарящите се страни следва да насърчават усилването и подобряването качеството на услугите, задължителни при преодоляването на неблагоприятните условия, с които се сблъскват работниците от земеделските и горските стопанства в планинските райони, с цел свързване подобряването на техните условия на живот и работа със стопанското и социалното развитие в други области и други части на Алпийския регион. За тази цел критериите при вземане на решения в никакъв случай не бива да бъдат чисто икономически. Това важи предимно за връзките, за изграждането и реструктурирането на жилищата и селскостопанските постройки, както и за закупуването и поддържането на технически съоръжения и оборудване.

Член 16

Допълнителни мерки

Договарящите се страни могат да вземат мерки по планинското земеделие в допълнение към предвидените в настоящия протокол.

ГЛАВА III

НАУЧНОИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА РАБОТА, ОБУЧЕНИЕ И ИНФОРМАЦИЯ

Член 17

Научноизследователска работа и наблюдения

1. Договарящите се страни следва да насърчават и хармонизират в тясно сътрудничество помежду си научноизследователската работа и системните наблюдения, водещи към постигане целите на настоящия протокол.

2. В частност, те насърчават научноизследователската работа в областта на селското стопанство, насочена специално към планинското земеделие, която се провежда по начин, съответстващ във възможно най-висока степен на местните условия, като същевременно ги вземат под внимание и в процеса на поставяне и проверка на целите и мерките в селскостопанската политика, като прилагат получените резултати в дейностите, свързани с обучението и техническата помощ в областта на селското стопанство.

3. Договарящите се страни следва да гарантират, че резултатите за страната по научноизследователската дейност и системните наблюдения се обединяват в единна информационна система за наблюдение и че те се предоставят на обществеността по силата на съществуващата институционална рамка.

4. Що се отнася до различните планински райони и вземането под внимание на целите и мерките, формулирани в настоящия протокол, договарящите се страни, в частност следва да създадат база за сравнение на и социално-икономическата ситуация в планинското земеделие.

5. Тази сравнителна база се обновява периодически и съдържа показания по въпросите и местата, предизвикващи особено трудни проблеми, заедно с признаци за ефективността на приложените мерки и мерките, които предстои да бъдат приети. Приоритет следва да се дава на данните за демографското, социалното и икономическото развитие, заедно с различните географски, екологични и инфраструктурни показатели за различните райони, както и определение на критериите, съответстващи на устойчивото и балансирано развитие, предвидено в Алпийската конвенция и настоящия протокол.

6. Освен това предметите, изброени в приложението, следва да се считат за приоритетни.

Член 18

Обучение и информация

1. Договарящите се страни следва да насърчават основното и по-нататъшното обучение и осигуряването на информация за обществеността относно целите, мерките и изпълнението на настоящия протокол.

2. Договарящите се страни следва насърчават, в частност:

а) по-нататъшното развитие на основното и по-нататъшните степени на обучение, техническата помощ по отношение на земеделието, помощта, включваща стопанско и търговско управление, без да се изпуска от погледа защитата на природата и околната среда. Общо взето, предоставеното обучение се изгражда така, че да благоприятства ориентацията и подготовката за други алтернативни или допълнителни дейности в отраслите, свързани със земеделието;

б) широко обхватна и обективна информация, която не се ограничава до пряко заинтересуваните лица и административни органи, а достигаща, особено с помощта на средствата за масова информация, до широката общественост в пределите и извън пределите на Алпийския регион, и насочена към подобряване на осведомеността и интереса към функциите на планинското земеделие.

3. Освен това предметите, изброени в приложението, следва да се считат за приоритетни.

ГЛАВА IV

ИЗПЪЛНЕНИЕ, НАБЛЮДЕНИЕ, КОНТРОЛ И ОЦЕНКА

Член 19

Изпълнение

Договарящите се страни се задължават да осигурят изпълнението на настоящия протокол посредством вземане на подходящи мерки в съществуващата институционална рамка.

Член 20

Наблюдение, контрол и изпълнение на задълженията

1. Договарящите се страни следва редовно да докладват на постоянната комисия по мерките, взети в съответствие с настоящия протокол. Наред с другото, тези доклади обхващат и ефективността на взетите мерки. Алпийската конференция определя интервалите, през които се предават докладите.

2. Постоянната комисия проучва тези доклади с цел потвърждаване, че договарящите се страни да изпълнили своите задължения в съответствие с настоящия протокол. Освен това Постоянната комисия може да поиска и допълнителна информация от заинтересуваните договарящи се страни или да прибегне до други източници на информация.

3. Постоянната комисия съставя доклад относно спазването от страна на договарящите се страни на задълженията, произтичащи от настоящия протокол, който доклад се предлага на вниманието на Алпийската конференция.

Алпийската конференция разглежда този доклад. Ако тя констатира, че задълженията не са изпълнени, може да приеме препоръки.

Член 21

Оценка ефективността на разпоредбите

1. Договарящите се страни следва редовно да проучват ефективността на разпоредбите от настоящия протокол. Те разглеждат приемането на подходящи изменения и допълнения към настоящия протокол, където това е необходимо с оглед постигане на целите.

2. Регионалните и местните власти се обединяват в подкрепа на тази оценка в съществуващата институционална рамка. Неправителствените организации, действащи в тази област, могат да бъдат консултирани.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Връзки между Алпийската конвенция и Протокола

1. Настоящият протокол представлява Протокол към Алпийската конвенция по смисъла на член 2 от същата и всички останали свързани с тези въпроси членове от Конвенцията.

2. Страни по настоящия протокол могат да станат само договарящите се страни по Алпийската конвенция. От всяко отменяне на Алпийската конвенция произтича също и отменяне на настоящия протокол.

3. В случаите, в които на Алпийската конференция се обсъждат въпроси, свързани с настоящия протокол, в гласуването по тях могат да вземат участие само договарящите се страни по настоящия протокол.

Член 23

Подписване и ратификация

1. Настоящият протокол е открит за подписване от държавите, подписали Алпийската конвенция, и Европейската общност на 20 декември 1994 г., както и в Република Австрия, в качеството ѝ на депозитар, от 15 януари 1995 г.
2. Настоящият протокол влиза в сила в договарящите се страни, които са изразили своето съгласие да се обвържат от въпросния протокол, три месеца след датата, на която три държави депонират своите инструменти за ратификация, приемане или одобрение.
3. За държавите, които изразят своето съгласие да се обвържат от Протокола на по-късна дата, Протоколът влиза в сила три месеца след датата на депониране на инструмента за ратификация, приемане или одобрение. След влизане в сила на изменение към Протокола, всяка нова договаряща се страна по гореспоменатия протокол става договаряща се страна по измененния Протокол.

Член 24

Уведомления

По отношение на настоящия протокол, депозитарът уведомява всяка упомената в преамбюла държава, както и Европейската общност относно:

- а) всеки подпис;
- б) депонирането на всеки инструмент за ратификация, приемане или одобрение;
- в) всяка дата на влизане в сила;
- г) всяка декларация, с която е излязла договаряща се страна или подписала настоящия протокол държава;
- д) всяко отменяне, за което е получено уведомление от договаряща се държава, включително датата, от която такова отменяне става действително.

В свидетелство на което долуподписаните, разполагащи с надлежните пълномощия за тази цел, подписаха настоящия протокол.

Съставено в Шамбери на 20 декември 1994 г. на френски, немски, италиански и словенски език, като четирите текста са в еднаква степен автентични, а оригиналният

текст се депонира в Австрийските държавни архиви. Депозитарът изпраща по едно заверено копие на всяка от държавите, подписали настоящия протокол.